

לא עוד האינטרנציונל,

אלא „אל נא תקור

נמוע”

ההמונים הגיעו לכיכר מלכי ישראל, ששמו הוסב ליום אחד ל„כיכר פועלי ישראל”. גדולי הסתדרות בירכו את רעהו. אפי נצר, הזמר שהזמן כדי להגי עים להמונים את סיום הפגנת ה- אחד-במאי, פצה בשירה אדירה: אל-נא תקור נמוע.

השפעת שיר זה של ארץ-ישראל השלמה, הימנון, התנועה לעצירת הנסיגה, בראש שירי ארץ-ישראל העובדת, היתה סימלית. כי הגוש הגדול ביותר במיצע-הענק של פועלי ארץ-ישראל היה של בנק הפועלים — שאינו רק מיפעל-ענק קפיטליסטי למהדרין, אלא גם מממן חשוב של פעולות-ההתנחלות בשטחים הכבושים. ואילו מיפעלי הבנייה והשיכון של ההסתדרות, שהוקמו כדי לעזור להמוני העם לים, לא זה בלבד שהסכו מיפעלים קפיטליסטיים לכל דבר, ללא זיקה מעשית כלשהי לעובדים, אלא שהסכו גם חילת-חלוץ של ממש- לתרגין בבניית ההתנחלויות ב- רחבי הגדה.

מיסגן האחד-במאי 1983 היה בלי ספק הפגנה מרשימה נגד הליכוד, אך לא היה זה מיסגן של עמלים, העמלים האמיתיים ב- מדינה הם העובדים, תושבי השטח חים הכבושים, שאין ההסתדרות מבינה עליהם, אלא על מוצליהם; ובני ישראל השנייה, המתעבים ברובם את המערך וההסתדרות, כסמלי המעמד האשכנזי השליט.

פולין ואפגניסתאן. מצב דר- משמעי זה לא היה מיוחד לישראל. בצורות שונות הוא מצא את ביטויו באחד במאי 1983 בארצות רבות.

בכיכר האחד במאי במוסקבה נערך, כמדי שנה, מיצעד-הענק, כאשר שר-הביטחון עומד לשמאלו של מוכרי המיפלגה הקומוניסטית. בפולין הסמיכה דיכאה המישרה, בחסות הצבא הפולני הסובייטי, את ההפגנות המאולתרות של ה- אגודות המיקצועיות החופשיות, שירדו למחתרת במדינת הסוציא- ליום. ואילו ליר הגבול הדרומי של ברית-המועצות, באפגניסתאן, לא שבת הצבא הסובייטי גם באחד במאי.

בארצות רבות מוצאת „תנועת הפועלים ההיסטורית” במצוקה קשה. באירופה המרכזית פונה ה- דור הצעיר עורף לצבע האדום, ומאמץ לעצמו את הצבע הירוק, כסמל למרד נגד המימסד הקפי-

טליסטי הקומוניסטי גם יחד. במקומות רבים בעולם, וביש- ראל עצמה, היתה לשרידים הר- מגוונים של התנועה הסוציאליס- טית רק מעלה אחת: האלטרנטי- בה הימנית היא יותר גרועה. אך המרדים הצעירים, הדוגלים ב- חופש, בשלום ובשוויון, שום אי- גם פונים אליהם. הם מחפשים דרכים חדשות.

קום התנערה עם חלכה לא הוש- מע במיסגן בתל-אביב. ההימנון היה אל-נא תקור נמוע.

מדיניות

ביקר הסולטאן

שוקץ אינו יכוד לכפות —

הוא יכוד רק להטריד.

ואת זאת הוא עושה.

סיפור ערבי מספר איך היה הסולטאן מיישב סיכוכים בין הר- שייחים של שבטי הכדחים ב- מידבר.

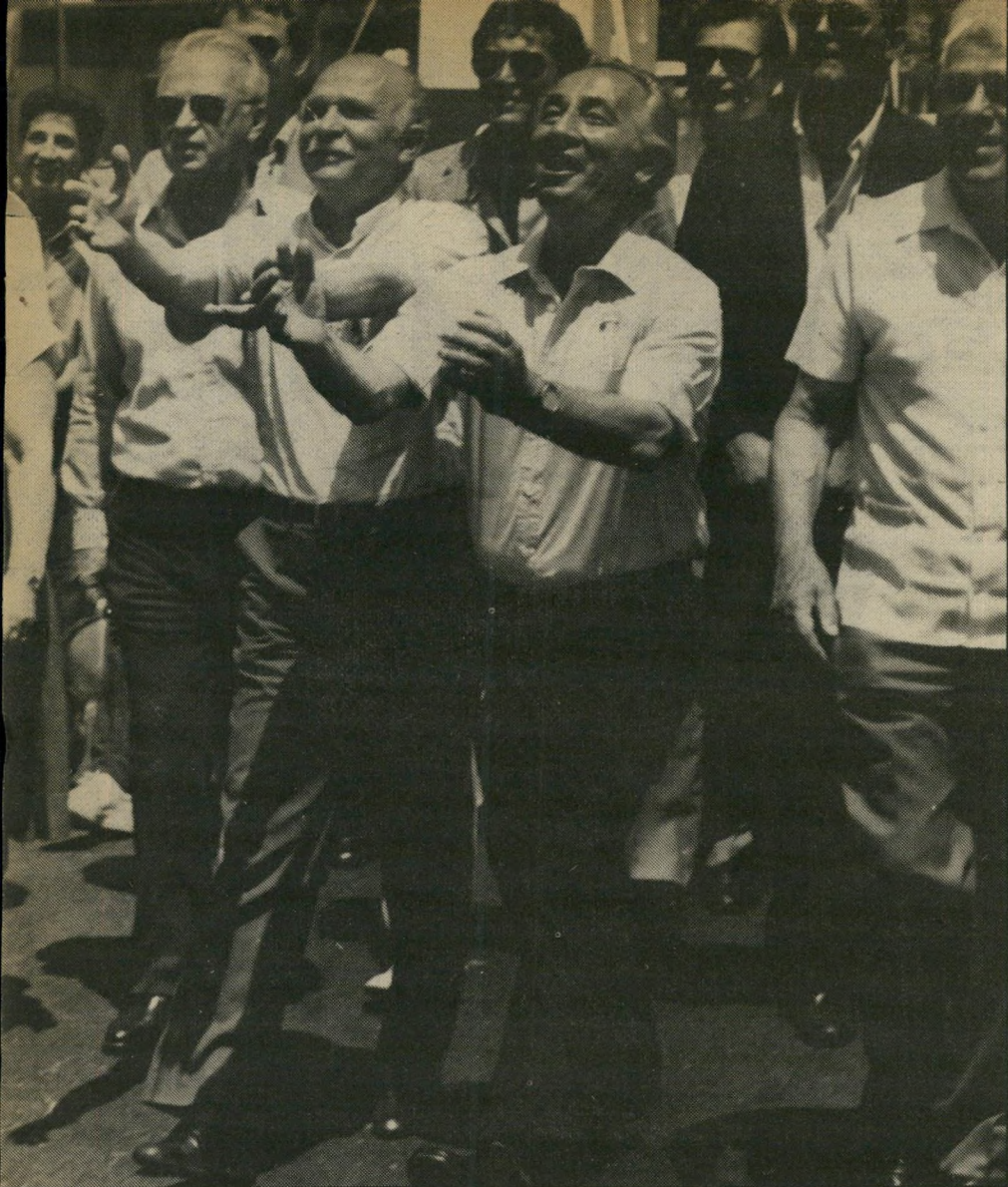
אם עלו סיכוכים אלה על הר- מידה הגסבלה, היה הסולטאן מ- דיע לראשיהם של שני הצדדים היריבים שהוא בא לביקר, כדי ליישב את הסיכוכן — וכי יישאר אצלם, עד להצלחת מאמציו.

בבוא המועד היה הסולטאן מגיע אל השייח' האחד, בראש פמליה אדירה של נשים, משרתים, יוע- צים ומלווים. השייח' היה נאלץ לערוך לכל אלה סעודה כיד המלך, לשחוט למענם המוני כב- שים ולפנות את האוהלים הטובים ביותר. כך היה הסולטאן מתארח אצלו ימים על גבי ימים, עד ש- היה מחליט לבקר את השייח' הר- יריב.

שם חזר המעשה: ארוחות כיד- המלך, שחיטת כבשים, הגשת מת- נות יקרות-ערך, עד שהסולטאן היה חוזר אל השייח' הראשון ל- המשך מאמציו.

כך נמשך התיווך, עד ששני השייחים חששו שמא יירדו מכל נכסיהם, אם לא יפטרון מן הסול- טאן ופמלייתו. הם הסכימו לפש- רה, הסיכוכן ייושב, הסולטאן חזר לבירתו — להקלחם העצומה של שני הצדדים היריבים גם יחד.

4/7 הריגים. ג'ורג' שולץ ב- ודאי לא שמע סיפור ערבי זה, אך הוא פועל עתה על פי כלל זה. הוא הודיע כי לא יתווך הביתיה אלא אחרי שהשיג הסדר בלבנון, והוא הטריד את ראשי שני הצד- דים בביקורים תכופים. אמנם לא היה צורך לשחוט למענו כבשים, או להגיש לו מתנות יקרות-ערך, ואוצר המדינות היה די עשיר כדי לממן את האירות, אך הסיירה היתה רבה, וראשי המדינות הת- קשו לנהל את עסקיהם כרגיל כשאיש זה בא והולך, הולך ובא.

יעקב חזן, שימעות פרס, ויקטור שפיטוב ויצחק רבין באחד במאי הפועלים — בפולין ובגדה

השאלה היתה רק איך לנסח את הדברים, כדי שייראו כנצחון גדול של רגן — מבלי שזה ייראה בישראל כאילו אחרי 477 הרוגי צה"ל (עד כה) שמרה ממשלת- נגין בקושי על המצאתו הגדולה של המערך: המייגר סעד חדאד. בינתיים הולך המיספר וגדל.

מישטרה

מודעות תאורת חסינות

מישטרת ישראל החליטה

להוציא ירחון מפואר —

והכריות רבות ממחרות

לפרסם בו מודעות.

האם הן רוצות תמורת

זאת בחסינות?

הירחון המודרד נושא אמנם את המיספר הסירורי 57, אך למעשה זהו הגליון הראשון של ביטאון שוטרי-ישראל, מראות שמו, ב- מתכונתו החדשה. בירחון מתפר- סמות מודעות רבות, והדבר עורר את התעניינותו של העולם הזה. מספר כתב העולם הזה מרטל זוהר:

טילפנתי למטה הארצי, ושאלתי למי עליי לפנות אם ברצוני לפרסם מודעה מיסחרית בביטאון הרישמי החדש של המישרה, מראות-הת- בקשהי להמתין רגע, וקצינה בעלת קול אויב שאלה אותי שוב ל- מבוקשי. חזרתי על השאלה. קי- בלתי שלושה מיספרי-טלפון ב- איזור חיוג תל-אביב.

שאלתי למי עליי לפנות במיספרי הטלפון האלה. התשובה היתה: יואל ישראלי. חשבתי שאזוני מטעות אותי. ביקשתי לשמוע שוב את השם. הקצינה האדיבה התעקשה על נכר-

הצרה של שולץ היתה שחזן משיטה זה, לא היו לו מאמצים-לחץ רבים. הוא לא יכול היה לאיים על מנחם בגין בהפסקת הסיוע הכלכלי והצבאי, והנשיא רונלד רגן אף הוכרח להגדיל אותו. הצ- מוסטי אף-16 שהזמינה, והצעות דומות — לא יכלו להועיל, כי ממילא ידעו הכל כי העיכוב יבוטל לפני הגיע מועד-האספקה המתוכ- נן.

בנסיבות אלה אין בכוחה של ארצות-הברית להחזיר לאמין אל- ג'מיל את הריבונות על לבנון כולה. השילטון הישראלי והסורי יישארו על כנם בחלקים הגדולים של המדינה, באמצעות קווי-ולינגניס.

